

©Koen Broos & Hans Op de Beeck

De vallei (een apocalypse)

Hans Op de Beeck | Eric Sleichim | Claron McFadden of Lore Binon |
Dirk Roofthoof | BL!NDMAN [sax]

SYNOPSIS

In het midden van een kleine arena staat een man. Hij brengt ons een onwaarschijnlijk levensverhaal. Hij wordt er omringd door muzikanten, die zijn tragische vertelling ondersteunen, kleuren en becommentariëren. Tussen hen bevindt zich een raadselachtige vrouw. Is zij zijn bewaarengel, zijn geweten, zijn verloren gewaande dochter?

Sopraan Claron McFadden (oa. bij de première 3-4/5 in deSingel) of Lore Binon (bij Zeeland Nazomerfestival) en acteur Dirk Roofthoof worden geflankeerd door het saxofoonkwartet BL!NDMAN [sax] in dit deels vertelde, deels gezongen verhaal, muzikaal geïnspireerd op de 15-de eeuwse *Missa Gaudeamus* van Josquin des Prez. Voor deze nieuwe creatie werken beeldend kunstenaar Hans Op de Beeck en componist Eric Sleichim voor het eerst samen.

ACHTERGRONDINFORMATIE

Apo·ca·lyps ἀποκάλυψις (de; v)

1 religieuze profetie over de Laatste Dagen

2 een openbaring van verborgen kennis

3 een gebeurtenis die eindigt in vernietiging en verandering

De vallei (een apocalyps) is een nieuw muziektheaterwerk van Hans Op de Beeck en Eric Sleichim. Op de Beeck is een wereldberoemde visuele kunstenaar, wiens werk al getoond werd op de Biënnales van Venetië en Singapore, Tate Modern, Shanghai Art Museum, Centre Pompidou, doorheen Europa en de Verenigde Staten. Hij schrijft en regisseert nu al een paar jaar voor theater en opera.

Voor *De vallei (een apocalyps)* verzorgt Op de Beeck de regie, het decor, de kostuums, evenals de tekst– uitgevoerd door acteur Dirk Roofthoof.

Eric Sleichim is een componist, oprichter van het BLINDMAN Ensemble en een dichte medewerker van Anna Teresa de Keersmaeker, Jan Fabre en Ivo van Hove. Voor *De vallei (een apocalyps)* wil Sleichim de galmende geluiden van zijn saxofoonkwartet laten samensmelten met de sopraanvirtuositeit van Claron McFadden. Het eindresultaat is een mix van nieuw gecomponeerde muziek en de hemelse laat-middeleeuwse *Missa Gaudeamus* van Josquin des Prez ((1450-1521), op zijn beurt geïnspireerd op de Bijbelse Openbaring van Johannes.

De vallei (een apocalyps) gaat over de dagelijkse banaliteit van geweld en over hoe grote rampen uitgespeeld worden op het meest intieme en persoonlijke niveau.

Op de Beeck houdt ervan het monumentale te verbinden aan het alledaagse, concrete: 'Ik probeer altijd sublieme schoonheid te koppelen aan het banale, met 'dirty habits'. Ik haal er graag *shopping mall kitsch* bij. Ik zoek altijd naar de balans tussen ernst en soap opera. Daarin schuilt voor mij relativering en humor. Ik ben niet geïnteresseerd in nodeloze complexiteit: wat ik maak moet de toeschouwer direct kunnen aanspreken.'

Een goed voorbeeld is Op de Beecks eerdere werk *Staging Silence 2* (<https://youtu.be/8f6iMoG6dmc>). Daar is goed te zien hoe hij schoonheid en alledaagsheid combineert: poëtische vergezichten die samengesteld zijn door huis- tuin en keukenobjecten. Deze stijl zet de toon.

PROGRAMMATOELICHTING

door dramaturg Tobias Kokkelmans

Het werk van zowel beeldend kunstenaar Hans Op de Beeck als componist/saxofonist Eric Sleichim kenmerkt zich door een brede oriëntatie op allerlei artistieke disciplines. *De vallei (een apocalyps)* vormt de eerste samenwerking tussen beide kunstenaars.

Op de Beeck staat bekend om zijn sculpturen, installaties, video, fotografie, animatiefilms, tekeningen, schilderijen, kortverhalen en scenografieën (waaronder de producties *Sestina* en *Void* van Muziektheater Transparant). In toenemende mate richt hij zich op het theater als een plek waar veel van deze specialismes samenkomen. Zo maakt hij tekst, scenografie, kostumering en regie voor de stukken *Nach dem Fest* (Schauspiel Frankfurt, 2015) en *De Nachtwandelaars* (HETPALEIS, 2016). Recentelijk heeft hij daar operaregie aan toegevoegd met *Herzog Blaubarts Burg* (Staatsoper Stuttgart, 2018).

De verbindende lijnen tussen muziek en theater reiken in het oeuvre van Eric Sleichim terug tot de jaren '80, met composities – eerst in de groep Maximalist!, later met zijn ensemble BLINDMAN – voor choreografieën, performances, films, kunstvideo's, tentoonstellingen en concerten. Sleichim initieert zelf of werkt in opdracht van makers als Anna Teresa de Keersmaeker, Wim Vandekeybus en Ivo van Hove. Bij Muziektheater Transparant (co-)creëert hij onder meer *Men in Tribulation* (2004), *Romeinse Tragedies* (2007) en *Utopia::47* (2011).

Voor *De vallei* verzorgt Sleichim de compositie en de muzikale leiding van het saxofoonkwartet BLINDMAN en de zangeres, een alternerende rol van Claron McFadden en Lore Binon. Op de Beeck

tekent voor de regie, het decor, de kostuums en de tekst, belichaamd wordt door acteur Dirk Roofthoof.

TEKST

Op de Beeck omschrijft het verhaal in *De vallei (een apocalyps)* als een getuigenis van een man die een tocht aflegt. Hij komt aan in een haast uitgestorven vallei, waar een samenleving haar laatste dagen beleeft. Eros en Thanatos – liefde en dood – gaan er hand in hand.

Gebruikte Op de Beeck in zijn vorige toneelteksten eerder een bondige taal; in *De vallei* kiest hij voor uitvoerige beschrijvingen en veel adjectieven. Door deze stijlkeuze laat de tekst zich ervaren als een landschap dat, in een bezwerend ritme, als het ware aan de ogen van de hoofdpersoon voorbijtrekt. Hoewel er buitengewone en soms zelfs gruwelijke gebeurtenissen plaatsvinden, blijft de vertelling herkenbaar dichtbij, doorspekt met alledaagse handelingen en observaties. Op de Beeck is geïnteresseerd in de dagdagelijkse banaliteit waarin liefde en geweld kunnen plaatsvinden, zonder daar verder een oordeel over te willen vellen. Bovenal is dit een tekst over onthechting, over een man die een verschil ervaart tussen lichaam en geest, tussen zijn emoties en zijn handelen. De hoofdpersoon verbaast zich erover hoe zijn lijf dingen doet alsof hij er zelf niet bij betrokken is. Heel af en toe komen gevoel en verrichting samen, om al snel weer aparte wegen in te slaan.

MUZIEK

Zoals de tekst zich als een landschapsbeschrijving laat ervaren, zo creëert Eric Sleichim een landschap in klanken. Zang, saxofoons, loopstations, klankschalen, percussie en een automatische accordeon vormen samen een polyfone textuur waarin werelden opdoemen en verdwijnen. Voor de zangpartij haalt Sleichim inspiratie uit de klankenrijkdom van het Koinè-Grieks: de oorspronkelijke taal van de *Openbaring van Johannes*, het Bijbelboek dat ook wel bekend staat als 'De Apocalyps'.

Sleichim heeft zich verder laten inspireren door de *Missa Gaudeamus* van de Franco-Vlaamse componist Josquin des Prez (c. 1450-1521). Deze mis is op verschillende wijzen verbonden aan de *Openbaring van Johannes*. Niet alleen is de *Missa Gaudeamus* geschreven in de context van Allerheiligen (met de notie van het Laatste Oordeel als belangrijk gegeven), vormelijk volgt dit werk ook een mathematische structuur die refereert aan ominieuze getallen in de apocalyptische visioenen van Johannes.

ENSCENERING

Het decor doet denken aan het skelet van een circustribune (als ware het een verlaten attractie op Coney Island), een Oosterse rituele ruimte, een vallei, maar het zou ook een verschaald podium van een Vlaams retro-balorkest kunnen zijn. Ook hier combineert Op de Beeck het banale met het verhevende, het gekende met het onwaarschijnlijke. De toeschouwer betreedt een fantasieverhaal dat op momenten zeer herkenbaar aandoet.

De vier saxofonisten – Raf Minten, Koen Maas, Pieter Pellens en Piet Rebel – bevinden zich op de tribune als een koor dat commentaar geeft op het gebeuren. Letterlijk en figuurlijk tussen hen en de verteller in bevindt zich de zangeres. Is zij een bewaarengel, het geweten, de onbereikbare dochter? De toeschouwer wordt vrijheid gelaten om raakvlakken met de vertelling te vinden.

Wie bekend is met het oeuvre van Hans Op de Beeck en Eric Sleichim, zal allerlei referenties naar eerder werk herkennen. Het is alsof deze voorstelling met terugwerkende kracht nieuwe perspectieven biedt, nieuwe invullingen aanreikt voor de werelden en landschappen die we van Op de Beeck en Sleichim kennen.

OVER NUMEROLOGISCHE SYMBOLIEK

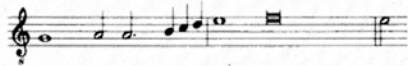
door dramaturg Tobias Kokkelmans

Dat de Missa Gaudeamus van Josquin des Prez zich bedient van numerologische symboliek, die verwijzen zou naar de Openbaring van Johannes, is de stelling van de Nederlandse musicoloog en Josquin-autoriteit Willem Elders, in zijn uit 1994 stammende artikel 'Josquin's Mass for All Saints and the Book of Revelations'.

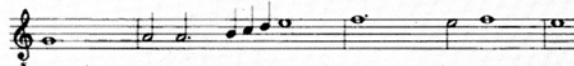
"In view of the liturgical purpose of the Mass, this is to be considered as the first counterpart in Western music of the representations of the Apocalypse in art."

- Daarbij stelt hij dat hij denkt dat deze mis gezongen werd op Allerheiligen (1 november); een feest waarbij de liturgie voorschreef dat er dan een passage van de Openbaring van Johannes voorgelezen werd (te weten: 7:2-12, waarin een visie van de hemel gegeven wordt en de 144.000 uitverkorenen worden voorgesteld: de mensen die bij het Laatste Oordeel een plek in de hemel wordt gegund. Toepasselijk voor Allerheiligen, omdat de Heiligen de voorbeelden zijn voor de gewone gelovigen, als degenen die door martelaarschap of wonderen hun plek in de Hemel verdiend hebben).
- Om deze stelling uit te leggen, geeft hij aan dat dit werk van Josquin zich bedient van een cantus firmus die verwijst naar de gregoriaanse Introïtus 'Gaudeamus omnes', die gezongen werd tijdens (o.a.) Allerheiligen.
- Vervolgens detecteert hij per misdeel het aantal keer dat dit cantus firmus (ook wel: het gaudeamus-motief) voorkomt:

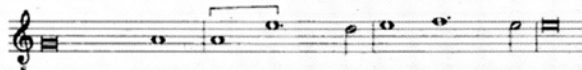
- 6 x in het Kyrie

- 14 x in het Gloria

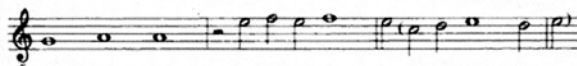
- 2 x in het Credo

- 5 x + 7 x in het Sanctus

- 4 x + 23 x in het Agnus Dei

- Willem Elders stelt dat deze aantallen niet willekeurig zijn, maar door de componist doelbewust gehanteerd zijn. Daarbij hebben ze een numerologisch/allegorische betekenis, zoals gangbaar in de laat-middeleeuwse muziektraditie. (Hij baseert zich daarbij op de studie van H. Meyer, *Die Zahlenallegorese im Mittelalter*, 1975)
- Dan geeft hij een verklaring van de allegorische betekenissen achter deze getallen.

- **6** (in het Kyrie) wordt geassocieerd met zowel het aantal dagen dat God de wereld schiep, de vroeg-christelijke idee van 6 stadia van de wereldgeschiedenis, alsook het 6^e uur van de 6^e dag van de passieweek toen Christus aan het kruis stierf. Het getal 6 staat daarmee symbool voor de weg naar de verlossing.
- **14** (in het Gloria) is de combinatie van 10 en 4. Het getal 10 staat voor het Oude Testament (de 10 geboden) en het getal 4 staat voor het Nieuwe Testament (de 4 evangelien). Volgend op de weg naar de verlossing (het getal 6) is hier dan de verlossing zelf: Jezus die het Oude Verbond tussen God en de mensen verving door een Nieuw Verbond.
- **2** (in het Credo) verwijst naar de ascensie van het Oude naar het Nieuwe Convenant. Na het Gloria opnieuw een referentie naar de twee testamenten. Volgens Elders vormt dit “a logical continuation of Josquin’s exegesis of the liturgy of All Saints: the number two places the death of Jesus Christ in relation tot he Christian covenant.”
- **5** en **7** Gaudeamusmotieven komen voor in respectievelijk het eerste en derde deel van het Sanctus (dat tekstueel gerangschikt kan worden in vijf onderdelen).
 - Het getal **5** is een opsomming van 3 en 2; hetgeen het geloof in de Heilige Drievuldigheid betekent, gecombineerd met het gebod om God en Mens lief te hebben’.
 - Het getal **7** betekent ‘volledigheid’, en heeft in de Openbaring van Johannes een speciale betekenis omdat het zoveel erin voorkomt; bijna op twintig verschillende momenten (de zeven gemeenten, de zeven kandelaars, de zeven zegels, de zeven trompetten, de zeven wraakschalen etc). Extra opvallend is dat Josquin van het zevende gaudeamusmotief de laatste noot extra lang aanhoudt. Dat lijkt te resoneren met de passage in de Apocalyps waar er bij opening van het zevende zegel een aangehouden stilte van 3 minuten was. Elders: “Perhaps to focus attention on the space of time the faithful have to wait until God’s promise will be fulfilled, Josquin prolongs the last note of the seventh(!) “gaudeamus” motif (...). By conceiving the Sanctus in this way, Josquin created a masterly connection between the hymn of praise to God and the Book of Revelation (...)”.
- **4** en **23** maal komt het motief voor in respectievelijk het Agnus Dei I en het Agnus Dei III.
 - Het getal **4** heeft vele betekenissen, maar diens symboliek van het kruis en van de verlossing neemt een belangrijke plek in. 4 refereert naar de vier armen van het kruis, dat daarmee ook refereert aan de punten van het kompas en de delen van de wereld. Willem Elders: “The cross rules the world but this rule has to be understood as salvation.”
 - **23** refereert aan ‘de 23 tekenen van het kruis’ wordt uitgelegd als de optelsom 10+13. 10 staat voor het Oude Testament. 13 is 10+3: het Oude Testament in combinatie met de Heilige Drievuldigheid, oftewel het oude en nieuwe testament.

Het artikel van Willem Elders trekt de volgende conclusie:

“From what has been said about the unusual distribution of the motif material over the entire Mass, it will be apparent that the work was conceived in terms of a plan. In the Kyrie, Josquin initiates his prayer for salvation by using the number six. In stating the ‘Gaudeamus’ motif fourteen times in the Gloria, he focuses our thoughts on the fact that the history of salvation begins with the birth of Christ. In the Credo, the two motifs symbolize the Christian’s personal

union with the Father through the Son. In the Sanctus, the composer creates a connection between the hymn of praise to God and the Book of Revelation by means of the numbers five and seven. Finally, in the Agnus dei, Josquin symbolizes the request for salvation and connects the number four with the 23 signs of the cross for the Canon of the Mass, thus making this last section of his Gaudeamus Mass an apotheosis. Our Analysis of the Missa Gaudeamus has revealed that Josquin considered the message of the Book of Revelation as relevant.”

TEKSTFRAGMENTEN

Hans Op de Beeck

Vandaag komt er sinds lang wat verandering in het decor. De eindeloze vlakke plooit zich voorzichtig in lang gerekte glooiingen. Aan de einder verschijnen zachte heuvels. Voor het eerst sinds mijn vertrek uit de hel betreed ik de aanloop van een bos van kleine, knoestige naaldbomen met priemende kruinen. Ik trek mijn stukgelopen schoenen uit, knoop de rafelige veters samen en hang ze over een schouder. Mijn voeten kunnen eindelijk weer ademen. De zacht deinende, ondergrond van het met dennennaalden bezaaide pad voelt verrukkelijk aan. Opwinding trekt door me heen. Het pad kondigt een begin aan. Een ontmoeting.

Ik word wakker naast haar, zie de achterkant van haar hoofd, half verzonken in een kussen. Onze naakte lijven zijn verstrengeld als in een stilgevallen gevecht met het beddengoed. Door het raam zie ik hetzelfde tere daglicht van gisteren opnieuw langzaam verschijnen. De deur staat op een kier. Ochtendkoelte drijft binnen. Ik wrik me zo subtiel mogelijk los uit een knoop van ledematen en loop het terras op. Van hieruit ziet de vallei eruit als een duistere soepkom, de puntige bergen op de rand als een rot gebit, het meer als een zwarte spiegel en de nederzetting als een duizelingwekkend houten fort met tentakels die vanuit het midden vergeefs naar de hemel reiken.

Het is laat op de middag en we liggen met ons drieën vredig op bed te soezen als een nest luie katten. Het is zo'n moment waarop alles als vanzelfsprekend aanvoelt, alles is harmonieus. Mirthe kruipt als een kitten op trillende pootjes over haar slapende moeder heen om behoedzaam op mijn borst te komen zitten. Ze legt een vinger op mijn lippen, kijkt diep in mijn ogen en fluistert: 'Zeshonderd zesenzestig'.

CREDITS

Concept	Eric Sleichim en Hans Op de Beeck
Tekst, regie, decor en kostuums	Hans Op de Beeck
Compositie en muzikale leiding	Eric Sleichim
Dramaturgie	Tobias Kokkelmans
Artistiek adviseur	Alex Mallems, Theaterproductiehuis Zeelandia
Zang	Claron McFadden of Lore Binon
Acteur	Dirk Roofthoof
Ensemble BLINDMAN [sax]	Koen Maas, Pieter Pellens, Piet Rebel, Raf Minten
Lichtontwerp	Peter Quasters
Vertaling	Prof. Dr. Mark Janse
Een productie van	Muziektheater Transparant
In coproductie met	deSingel, Theaterproductiehuis Zeelandia, BLINDMAN, TANDEM scène nationale en Romaeuropa Festival
Met de steun van	Tax Shelter van de Belgische Federale Overheid

Biografieën

Hans Op de Beeck – concept, tekst, regie, decor en kostuums

Beeldend kunstenaar Hans Op de Beeck woont en werkt in Brussel en bouwt sinds een tiental jaren aan een internationaal tentoonstellingsparcours. Zijn werk bestaat uit sculpturen, installaties, videowerk, fotografie, animatiefilms, tekeningen, schilderijen en tekst. De zoektocht naar een zo adequaat mogelijk visualiseren van een concrete inhoud van een beeld bepaalt het medium waarvoor de kunstenaar uiteindelijk kiest. De schaal kan daarbij variëren van pakweg een kleine aquarel tot een grote, ruimtelijke installatie van 600m².

De kunstenaar gebruikt echter niet alleen zeer uiteenlopende media, maar hanteert daarbij ook bewust ver uiteenlopende vormen van esthetiek, gaande van een spaarzame, minimalistische beeldtaal tot en met een overladen maniëristische vormgeving, telkens in functie van het zo juist mogelijk articuleren van de inhoud.

Thematisch concentreert het werk zich op onze moeizame en problematische omgang met tijd, ruimte en elkaar. Op de Beeck toont de toeschouwer onbestaande maar herkenbare plaatsen, momenten en figuranten die lijken te zijn weggehaald uit het actuele dagelijkse leven en tracht hiermee de tragikomische absurditeit van dit postmoderne bestaan in beelden te vatten. Het verdwijnen van afstanden, de verontlichelijking van het individu en de abstractie van tijd die voortspruiten uit de globalisering en onze gemediatiseerde, geautomatiseerde en vertechnologiseerde leefwereld, zijn daarbij wezenlijke aandachtspunten.

Hans Op de Beeck noemt zijn beelden wel eens 'voorstellen'; ze zijn ontegensprekelijk fictief, geconstrueerd en geënceneerd, waardoor de toeschouwer de keuze wordt gelaten het beeld ernstig te nemen, als een soort parallelrealiteit, of het meteen te relativiseren, als niet meer dan een visuele constructie. Het werk wordt gevoed door een grote interesse voor maatschappelijke en

cultuurhistorische reflectie. De kunstenaar be vraagt daarbij ook de moeilijke verhouding tussen realiteit en representatie, tussen wat we zien en wat we willen geloven, wat is en wat we voor onszelf creëren om de omgang met onze eigen betrekkelijkheid en inwisselbaarheid te verzachten. De visuele output van dat onderzoek levert vaak sluimerende, verraderlijke, melancholische of bevreedende beelden op. www.hansopdebeeck.com

Eric Sleichim – compositie en muzikale leiding

Eric Sleichim studeerde aan de conservatoria van Brussel en Luik. In de jaren '80 richtte hij samen met Thierry De Mey, Peter Vermeersch en Walter Hus de groep Maximalist! op, die samen met de eerste producties van Anne Teresa de Keersmaecker en Wim Vandekeybus de internationale podia veroverde.

In 1988 riep Eric Sleichim BL!NDMAN in het leven, een saxofoonkwartet met traditionele bezetting dat nieuwe speeltechnieken ontwikkelt en – door het gedurig aftasten van de grenzen met andere disciplines – het repertoire voor het instrument gevoelig uitbreidt. De naam BL!NDMAN verwijst naar het tijdschrift The Blind Man dat Marcel Duchamp in 1917 in New York uitgaf en gebaseerd was op het dadaïstische idee van een blinde gids die het publiek doorheen tentoonstellingen leidt. Het uitroepteken in de naam refereert dan weer naar Maximalist!.

Als componist-saxofonist verwierf Sleichim internationale faam door de zeer eigenzinnige wijze waarop hij het instrument benadert; hij maakt zowel gebruik van snerpemde veertjes, klanken van kleppen, plof- en smakgeluiden als van de tonale kwaliteiten van de saxofoon. Wat traditioneel als bijzaak wordt beschouwd, verheft hij tot hoofdzaak en creëert er, vaak in combinatie met andere kunstvormen, nooit eerder gehoorde klankwerelden mee. Sinds 1988 trad hij met zijn BL!NDMAN saxofoonkwartet met grote regelmaat op in binnen-en buitenland, waar hij ook workshops geeft gebaseerd op niet-conventionele technieken.

Vanaf 1983 staat de naam Sleichim garant voor zeer eigenzinnige composities voor theaterstukken, choreografieën, performances, films, kunstvideo's, tentoonstellingen en concerten, die hij in opdracht van zeer diverse organisatoren voornamelijk voor BL!NDMAN schrijft.

Het nieuwe millennium markeerde dan ook een periode van veelvuldige opdrachten voor uitgebreidere bezettingen. Naast symfonisch werk creëerde Sleichim in 2001 BL!NDMAN ELECTRIC uit, een programma rond elektronische manipulatie van live muziek dat tot stand kwam in nauwe samenwerking met de componisten Heiner Goebbels en Helmut Oehring. Sinds 2006 is Sleichim 'componist in residentie' in het instituut voor elektro-akoestische recherche Le Grame in Lyon en componeert hij tevens voor de internationale theaterproducties van Ivo Van Hove.

Sleichim is van bij de opening van het MAS huiscomponist van het nieuwe museum in Antwerpen.

Uitgebreide biografie: www.blindman.be

Claron McFadden – sopraan

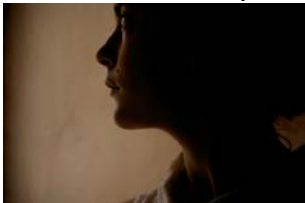
De Amerikaanse sopraan Claron McFadden (*1961) studeerde cum laude af aan de Eastman School of Music in Rochester, New York en woont sinds 1984 in Nederland. Ze is bekend om haar zeer divers repertoire - gaande van barok tot hedendaagse muziek - en werkte samen met dirigenten zoals Sir John Eliot Gardiner, Frans Brüggen and Sir Andrew Davies. Ze zong belangrijke operarollen zoals de titelrol in *Lulu* in Glyndebourne, de rol van Zerbinetta in de Nederlandse Nationale Operaproductie *Ariadne auf Naxos* en de titelrol in Cavalli's *La Didone* in de Scala met Fabio Biondi.

Ze staat bekend om haar unieke interpretatie van hedendaagse muziek en heeft vele wereldpremières op haar naam staan, inclusief werken van

Harrison Birtwistle, Jörg Widmann en Michel van der Aa. Ze werkt regelmatig met het Arditti Quartet en Klangforum Wien. Ze participeerde aan verschillende projecten waarin diverse kunstvormen gecombineerd werden, zoals *Pitié* van Alain Platel en de dansfilm *Symmetrie* van Ruben van Leer, gefilmd in C.E.R.N. Ze wordt vaak gevraagd improviserende musici te vervoegen zoals Kris Defoort en is een regelmatig lid van de David Kweksilber Big Band.

Ze is huisartieste bij Muziektheater Transparant en realiseerde verschillende multidisciplinaire projecten: *Lilith* (2012), *Secrets* (2015), *Nachtschade: Aubergine* (2017) en het meest recent *Façade: de laatste dagen van Mata Hari*. In 2002 werd Claron McFadden genomineerd voor een Grammy Award. In 2007 kreeg ze de Amsterdamprijs voor de Kunsten uitgereikt. Ze is lid van de Koninklijke Nederlandse Academie van de Kunsten en haar TEDx talk in 2010 werd uitgekozen om op de prestigieuze TED.com website te staan. www.claronmcfadden.com

Lore Binon – sopraan

De jonge Belgische sopraan **Lore Binon** begon haar muzikale loopbaan als succesvolle violiste, maar gaandeweg nam de passie voor de stem de bovenhand. Ze is thuis in het solo-liedrepertoire, muziektheater en concertrepertoire. Met de rol van Barbarina in *Le nozze di Figaro* maakte ze haar operadebuut tijdens een tour met het Freiburger Barockorchester onder leiding van René Jacobs. Ze gaf recitals in het Muziekgebouw aan 't

IJ binnen de serie *Grote Zangers* en was te gast op het prestigieuze Oxford Lieder Festival. Lore Binon is eveneens actief binnen de hedendaagse muziekwereld en zong Schönbergs *Pierrot Lunaire* op het festival van Schiermonnikoog en tourde met het ensemble Ictus en Anne Teresa De Keersmaekers compagnie Rosas (*Drumming* van Steve Reich). Haar fijngevoelige en rijke muzikale persoonlijkheid maakt haar een veelgevraagde soliste in binnen- en buitenland voor zowel het symfonisch repertoire als oude muziek. Ze werkt in dit verband samen met het Brussels Philharmonic Orchestra, Freiburger Barockorchester, Vlaams Radio Koor, Symfonieorkest Vlaanderen, Ictus, Oxalys, Zefiro Torna, Il Gardellino en De Nederlandse Bachvereniging. Met haar ensemble Revue Blanche - een ensemble met de ongebruikelijke bezetting: sopraan, fluit, altviool en harp - speelde ze reeds in grote cultuurhuizen als Flagey, Bozar, Concertgebouw Brugge, deSingel, Amuz, De Bijloke en Opéra de Lille en op prestigieuze festivals zoals Klarafestival Brussel, Klara in deSingel en Festival van Vlaanderen Gent.

Dirk Roofthoof – acteur

Dirk Roofthoof (°1959) studeerde in 1981 af aan de Studio Herman Teirlinck. Hij werkte vanaf dan met toneelregisseurs, choreografen en musici als Jan Fabre, Jan Lauwers/Needcompany, Luk Perceval, Ivo van Hove, Theu Boermans, Jan Ritsema, Josse De Pauw, Peter Vermeersch, Wim Vandekeybus, Ron Vawter (The Wooster Group), Zita Swoon, the London Symphonietta, de jazzlegende Henry Threadgill (opening

Salsburger Festspiele '98) en de operaregisseur Peter Sellars. Met Guy Cassiers maakte hij *Kaspar* (Peter Handke) en *Tristan* (Klaus Mann) begin 1980, *Het liegen in ontbinding* (1993) en *Bezonken rood* (2004), een productie die - in verschillende taalversies - nog steeds op het repertoire gehouden wordt. In 2006-2007 speelde hij de hoofdrol in Guy Cassiers' *Mefisto for ever*. Hij ontving de Louis d'Or voor zijn rol in die voorstelling. In Guy Cassiers' opera *House of the Sleeping Beauties* (2009) speelde Roofthoof de rol van de oude heer Eguchi. Naast zijn theaterwerk heeft Dirk Roofthoof ook een succesvolle filmcarrière uitgebouwd. Als film- en tv-acteur is hij gekend als Pietje de Leugenaar uit *Terug naar Oosterdonk* of van *Het verdriet van België* (1995), een tv-serie van Claude Goretta naar de roman van Hugo Claus. Hij speelde in films met Dominique Deruddere (*Hombres Complicados* en *Hochzeitfeier*), Patrice Toye (*Rosie*) en *Pleure pas, Germaine* van Alain de Halleux, een film waarvoor Roofthoof voor de tweede maal de Joseph Plateau-prijs voor Beste Acteur kreeg. Hij speelde in *Olivetti 82*, in *Somberman's Actie* (Remco Campert) van Casper Verbrugge, in *Anyway the wind blows*, een film van Tom Barman (dEUS) en in *De zaak Alzheimer*, *Loft* en *De Premier* van Erik Van Looy. Voor zijn rol in *Somberman's Actie* ontving hij de prijs voor Beste Acteur van het jaar in Italië (Pescara). Recent speelde hij in de tv-reeksen *De Ronde* (2011) en in *Clan* (2012), waarvoor hij de prijs ontving van Beste acteur op de Nacht van de Vlaamse Televisiesterren 2013, ook in *Zuidflank* (2014), *Chaussée d'amour* (2016) en *De infiltrant* (2018).

In de zomer van 2006 was Dirk Roofthoof met Jan Fabre eregast op het Theaterfestival van Avignon. Hij speelde er *De keizer van het verlies*, *De Koning van het plagiaat* en *Je suis sang*, alle van Jan Fabre. In maart 2010 kende Jan Fabres *Dienaar van de schoonheid* - opnieuw een monoloog voor Dirk Roofthoof - zijn première. In de herfst van 2010 creëerde Dirk Roofthoof samen met componist en jazzmuzikant Kris Defoort *The Brodsky Concerts*, gebaseerd op teksten van Joseph Brodsky. Hij speelde ook in *De kunst der vermakelijkheid* van auteur en regisseur Jan Lauwers (*Needcompany*, 2011) en creëerde samen met Coline Struyf voor Théâtre National de monoloog *Lettre à D.* (2015), het jaar waarin hij ook voor het Zeeland Festival samen met Claron McFadden en David Kweksilber Big Band *de muziekproduktie Saul* speelde in een regie van Dick Hauser. Dirk Roofthoof speelde in RUHE (2008, Transparant), geregisseerd door Josse De Pauw. In maart 2013 maakte hij voor Muziektheater Transparant samen met Diederik De Cock *De Waterafsluiter*, naar het kortverhaal van Marguerite Duras. Hij acteerde ook in vier andere Muziektheater Transparantproducties: het door hem geregisseerde *Walcott Songs* samen met Henry Threadgill en *Enoch Arden* samen met Eric de Kuyper, *Escorial*, de bewerking door Josse De Pauw van de eenakter van Michel de Ghelderode (mei 2013), en *Van den Vos*, een opera geïnspireerd op het episch dierengedicht *Van den vos Reynaerde* geregisseerd door FC Bergman (december 2013). Dirk Roofthoof won over de jaren heen verschillende film- en toneelprijzen, zowel in binnen- als buitenland. Hij speelt in het Nederlands, Frans, Engels, Spaans en Duits.

BLINDMAN BLINDMAN is niet louter een hedendaags muziekensemble, maar ook een lab dat sinds 1988 een aanhoudend werkproces herbergt. In 1988 richtte Eric Sleichim BLINDMAN op, een saxofoonkwartet met een traditionele bezetting dat nieuwe speeltechnieken ontwikkelde en het repertoire voor het instrument gevoelig uitbreidde door het gedurig aftasten van de grenzen met andere disciplines en oude

muziek. Met verscheidene major companies — BMG, Universal, EMI, Warner Classics — brengen ze zowel hedendaagse als oude muziek uit. Hun interpretaties van J.S.Bach geven hen de internationale status die hen ver over de landsgrenzen brengt. In 2008 groeit BLINDMAN uit tot een collectief waarin 20 jaar podiumervaring van het oorspronkelijke kwartet – BLINDMAN [sax] – wordt gedeeld met 3 jonge kwartetten: BLINDMAN [drums], BLINDMAN [strings] en BLINDMAN [hybrid]. Een collectief, exclusief samengesteld uit kwartetten, uniek in de muziekwereld. Vier kwartetten, ontelbare mogelijkheden voor 'ongehoorde' kruisbestuivingen. Een eigenwijs repertoire van oud en nieuw. BLINDMAN omarmt als vanouds andere kunstdisciplines, streelt de ogen, bevroegt de oren en draagt het experiment hoog in het vaandel. Elk concert is een belevenis. www.blindman.be

Muziektheater Transparant

Muziektheater Transparant gaat als productiehuis vanuit de artistieke en maatschappelijke actualiteit een intensieve dialoog aan met kunstenaars uit verschillende disciplines en wil op internationaal niveau muziektheater in al zijn diversiteit creëren, vernieuwen en presenteren voor een breed publiek.

In de creatie van nieuwe projecten staat het vocale centraal met aandacht voor de combinatie en de confrontatie tussen oude en nieuwe muziek. In het bijzonder worden hedendaagse componisten en de ontwikkeling van hun werk ondersteund. Transparant kadert zijn werk in een internationaal perspectief: reisvoorstellingen en samenwerkingen met internationale structuren vormen een belangrijk deel van de werking. Transparant was reeds te gast op o.a. de Salzburger Festspiele, het KunstenfestivaldesArts, diverse Cultuursteden van Europa, Edinburgh International Festival, Hollandfestival en Beijing Music Festival. Deze verscheidenheid aan voorstellingen, artiesten en productiemethodes geven Muziektheater Transparant een uniek nationaal en internationaal karakter. www.transparant.be

SPEELDATA

Première 03.05.2019: ANTWERPEN (BE): [deSingel](#) i.k.v. [Opera21](#) om 20u (Claron McFadden)

04.05.2019: ANTWERPEN (BE): [deSingel](#) (Claron McFadden)

27.05.2019: ARRAS DOUAI (FR): [TANDEM scène nationale](#) (Claron McFadden)

28-29.08 & 31.08 & 02-03.09.2019 : VLISSINGEN (NL), Machinefabriek: [Zeeland Nazomerfestival](#) (met Lore Binon)

26-27.09.2019: ROME (IT): [Romaeuropa festival](#) (Claron McFadden)

22.10.2019: AMSTERDAM (NL): [Muziekgebouw](#) (Claron McFadden)

De vallei (een apocalyps) zal deze zomer 5x spelen bij Zeeland Nazomerfestival i.s.m. Theaterproductiehuis Zeelandia

Theaterproductiehuis Zeelandia is de enige professionele theatervoorziening in Zuidwest Nederland. Met het produceren en presenteren van een vijftal voorstellingen op jaarbasis voorziet Zeelandia in het aanbod van podiumkunsten in de regio Zeeland. Ook landelijk heeft Zeelandia een grote uitstraling door de artistieke kwaliteit van zijn voorstellingen. Een intensieve samenwerking met artiesten uit het naburige Vlaanderen is typerend voor onze werking. Die rol past bij een grensregio als Zeeland die zowel cultuurhistorisch als economisch sterke banden heeft met Vlaanderen.

Theaterproductiehuis Zeelandia is organisator van het jaarlijkse Zeeland Nazomerfestival dat sinds 2001 plaats vindt in de periode eind augustus – begin september. Hiervoor worden drie theaterproducties gemaakt op unieke locaties verspreid over heel Zeeland. De inhoud van de gespeelde stukken wordt telkens gekoppeld aan de gekozen locaties, wat het festival een uniek profiel geeft binnen het theaterlandschap. Coproduceren met toonaangevende gezelschappen uit Vlaanderen, is een ander artistiek uitgangspunt.

Met Muziektheater Transparant heeft Theaterproductiehuis Zeelandia een lange traditie van coproduceren van voorstellingen die in het kader van Zeeland Nazomerfestival telkens als unieke locatieprojecten werden gepresenteerd. In 2002 startte onze samenwerking op een spectaculaire manier met de opera *The Lighthouse* van Peter Maxwell Davies gespeeld in de Westerscheldetunnel in aanbouw. In 2003 ging de kameropera *Enoch Arden* van Richard Strauss in première in een historische kamer van het Zeeuws Museum in Middelburg. In 2007 speelde de muziektheaterproductie *RUHE* van Franz Schubert, Annelies Van Parijs en Armando in een houtopslag in de haven van Goes. In 2013 coproduceerden we *Escorial*, een voorstelling van Josse De Pauw op tekst van Michel de Ghelderode met nieuwe muziek van George Alexander van Dam en oude muziek van Orlando di Lasso gezongen door het Collegium Vocale. De monumentale Grote Kerk in Veere vormde het imposante decor.

De Machinefabriek Vlissingen als locatie

De vallei (Een Apocalyps) wordt de vijfde coproductie met Theaterproductiehuis Zeelandia. De voorstelling zal tijdens het komende Zeeland Nazomerfestival als locatievoorstelling te beleven zijn in De Machinefabriek in Vlissingen. Dit indrukwekkend voorbeeld van industrieel erfgoed, is precies 100 jaar oud. Er wordt gespeeld in een hal van 30 bij 90 meter, waar vroeger de motoren werden gebouwd voor scheepswerf De Schelde. De sfeer van de ruimte sluit aan bij de metalen constructie die Hans Op de Beeck als arena voor zijn voorstelling heeft ontworpen.

Meer info: <https://www.theaterzeelandia.nl/nazomerfestival.html>

COMMUNICATIE MATERIALEN

Promotiebeelden:

©Koen Broos & Hans op de Beeck

Om te downloaden: <https://www.flickr.com/photos/51803530@N06/albums/72157679710188478>

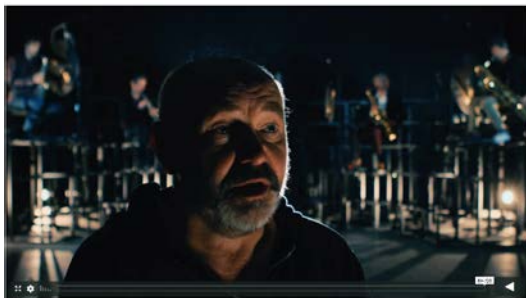
PERS & PRODUCTIE FOTO'S

©Koen Broos zijn beschikbaar op 3 mei 2019, vóór de première in deSingel.

VIDEO: SET TEST met BI!NDMAN: <https://vimeo.com/315204773>

VIDEO: Een repetitie: <https://vimeo.com/332408010>

Aarzel niet om me te contacteren voor interviews, tickets, foto's en meer:

Patricia Van de Velde, Pers en communicatie

patricia@transparant.be, Tel: + 32 (0) 486 29 99 22

Muziektheater Transparant vzw, Albrecht Rodenbachstraat 21 bus 1, 2140 Borgerhout

<http://www.transparant.be/nl/producties/thevalley-2018-2019>